

ikke i tilstrækkeligt omfang har taget op, nemlig ligestillingsproblemer mellem mænd og kvinder. Det er en ganske bestemt kategori af problemer, hvor jeg har opfattelsen af, at kvinder inden for de etniske minoriteter egentlig har svært ved at forholde sig til, hvordan de kan placere sig i det danske samfund med den kultur og de normer, de har, og samtidig få en placering som aktive kvinder, der fungerer, som danske kvinder i øvrigt gør.

Ingrid Rasmussen (S):

På Socialdemokratiets vegne og som formand for Ligestillingsrådet vil jeg gerne takke SF for interessen for ligestillingsområdet som helhed. Det er glædeligt at se et politisk parti vise interesse for et område, som ellers ofte bliver tilside-sat eller glemt i den dagligdags politiske debat.

Ligestillingsrådet blev nedsat i 1975, og intentionerne var at fremme ligestillingen mellem kvinder og mænd – ikke kun for kvindernes skyld, men også fordi man havde erkendt på den tid, at ligestillingen ikke kommer af sig selv, og at samfundet har brug for kvindernes aktive deltagelse.

Siden da er der heldigvis sket positive fremskridt, som statsministeren også påpegede, selv om der er mange, mange områder, hvor der endnu ikke er opnået ligestilling, og årsagerne hertil er mangeartede. Det viser bl.a. statistikken »Kvinder og Mænd«, som Ligestillingsrådet for nylig har udgivet sammen med Danmarks Statistik og Arbejdsmarkedsstyrelsen.

I SF's beslutningsforslag ligger en intention om at styrke rådets kompetence på ombuds-siden, således at det får kompetence til at træffe bindende afgørelser. Forslaget falder fint i tråd med de beslutninger, Ligestillingsrådet traf på sit møde d. 23. oktober, hvor der blev vedtaget en handlingsplan for 1996, og hvor det blev besluttet at styrke rådets ombudsfunktion rent ressourcemæssigt.

Fra visse organisationers side har det været ønsket, at Ombudet skulle adskilles fra rådet med den begrundelse, at rådet ikke er fagligt kompetent til at afgøre juridiske sager. Normalt består kollegiale forvaltningsorganer, der kan træffe bindende afgørelser, af personer med en juridisk baggrund, og netop derfor har rådet allerede kompetence til at afgive vejledende udtalelser.

SF's forslag om at overlade kompetencen til at afgøre arbejdsmarkedssager i henhold til ligestillingslovene til en person, der opfylder betin-

gelserne for at være dommer, adskiller sig fra de modeller, vi ser på tilsvarende områder. Samtidig ligger det tæt op ad den model, vi allerede har, hvor mange sager, der indeholder ligestillingsmæssige problemstillinger, som nævnt overlades til faglig voldgift. Jeg tror derfor, der er behov for en mere grundig analyse, hvis vi skal etablere et egentligt Ligestillingsombud, og derfor er jeg glad for statsministerens ord om at få nedsat et udvalg.

Hvad angår beslutningsforslagets punkt 2 om ændring af Ligestillingsrådets sammensætning, er jeg enig i, at der også her kan være mange grunde til at overveje, om den sammensætning, som var rigtig i 1975, også er det i 1996. Vi ved, at kvindeorganisationerne skal have en meget stor del af æren for, at ligestilling kom på dagsordenen i 1975, og dermed også for, at Ligestillingsrådet blev oprettet. Nu er der heldigvis kommet flere aktører på den ligestillingsmæssige scene, og det tror jeg alle – både kvindeorganisationer, mandeorganisationer, ungdomsorganisationer og faglige organisationer – hilser velkommen.

Jeg er ikke enig med SF i, at det ikke længere er nødvendigt at have de faglige organisationer med i rådet. Det er jo i høj grad arbejdsmarkedet, vi retter vores opmærksomhed mod. Diskussionerne om sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv er mere aktuelle end nogen sinde, og her er det vigtigt at have arbejdsmarkedets parter med, også for de unge generationers skyld.

Endvidere kunne der være grund til at overveje, om andre aktører skal med i rådet, f.eks. amter og kommuner. Derimod tror jeg, vi skal passe på ikke at indføre et alderskriterium for medlemmerne, som SF har nævnt.

Med hensyn til den kønsmæssigt afbalancerede repræsentation er jeg helt enig i, at der skal tilstræbes en fuldstændig kønsmæssig repræsentation, som vi kender det fra de øvrige udvalgslove og fra bestyrelserne i øvrigt.

SF foreslår, at også mandeorganisationerne skal have mulighed for at blive repræsenteret i rådet. Vi prioriterer allerede i dag mandespørgsmål, f.eks. har vi i Ligestillingsrådet afsat midler i 1996 til idégruppen om mænd.

Spørgsmålet om ligestilling mellem kvinder og mænd i de etniske minoritetsspørgsmål hører allerede i dag på sin vis ind under Ligestillingsrådet. Vi skelner naturligvis ikke mellem folks etniske tilhørsforhold. Hvis det derimod drejer sig om etnisk ligestilling, hører det